

blevet bekendt med tiltalen erklærer selv at ville drage omsorg for forsvaret.

Som forsvarer for rigsretten kan anvendes *enhver mand eller kvinde, der er valgbar til folketinget*. Beskikker rigsrettens formand en forsvarer, vælges denne blandt de til udførelsen af offentlige og beneficerede sager ved Højesteret antagne sagførere, medmindre der fremkommer begæring om beskikkelse af en anden, der kan anvendes som forsvarer for rigsretten.

Om antagelse af forsvarer sendes der uopholdelig meddelelse til rettens formand og til anklageren. Sidstnævnte bliver at underrette om beskikkelse af forsvarer.

De efterfølgende paragraffer indeholder detaljerede regler om stævning, procedure (herunder vidneførsel), bevisbedømmelse, votering og domsafsigelse m. v.

I det folketingsudvalg, som behandlede sagen, enedes man om ialt 9 ændringsforslag, hvoraf det vigtigste angik § 68 og fastslog, at den for Højesteret i henhold til retsplejelovens § 218, stk. 1, gældende bestemmelse vedrørende dissenser gennemføres for rigsretten. Domme afsagt af rigsretten skal herefter indeholde oplysning om de forskellige meninger under afstemningen, både for så vidt angår resultatet som begrundelsen samt oplysning om stemmetal, men uden angivelse af dommernes navne. „Rigsrettens afgørelser vil“ — anføres der i den enstemmige betænkning — „kunne være af stor betydning for den konstitutionelle praksis, og den bør derfor i videst muligt omfang begrunde sine domme, ligesom særopfattelser bør fremgå klart af dommen til uddybelse og forståelse af dommens resultat.“

De øvrige ændringer drejer sig hovedsagelig om på en række mindre vigtige punkter at indføre tilsvarende regler som fastsat i retsplejeloven. Dog skal nævnes en i § 14 foretagen ændring, hvorved paragraffen fik den ovenfor gengivne formulering, der gør det muligt for en for rigsretten tiltalt at få en ikke-sagfører, altså f. eks. en politiker, beskikket som forsvarer. Efter det oprindelige forslag kunne en sådan nok antages som valgt forsvarer, men ikke beskikkes som forsvarer.

Efter at ændringsforslagene var vedtaget uden afstemning, henvistes lovforslaget til fornyet udvalgsbehandling. Resultatet heraf blev en tillægsbetænkning, i hvilken der stilledes forslag om en sproglig rettelse og om tilføjelse af stk. 3 og stk. 4 i § 2.

Efter at også disse ændringsforslag var tiltrådt af tinget, vedtoges lovforslaget ved 3. behandling enstemmigt i den ændrede affattelse.
